

osobám, nesejde a nemění to ničeho na formálním oprávnění starostově, zakročiti proti stěžovateli, jednajícimu proti zákonu. Že starosta obce byl formelně oprávněn zabaviti zboží obžalovaného, vysvítá ostatně i z předpisů, vztahujících se k řízení ohledně stihání přestupků patentu o podomním obchodě (výnos ministerstva vnitra ze dne 13. března 1884. čís. 118 sb. norm.), jež jsou připojeny k §u 22 patentu o obchodu podomním, podle nichž jest obchodníka, obviněného z přestupku podomního patentu, stíhaného politickým úřadem, předvésti na politický úřad, po případě i s nalezeným zbožím před důchodkový úřad.

Čís. 2464.

Hazardní a zakázané hry jsou trestny podle §u 522 tr. zák. jen tenkrát, nejde-li podle okolností případu o pouhou nevinou zábavu, nýbrž je-li hráno ze zjištěnosti, nebo, má-li hra ráz hospodářsky zhoubný nebo jinak mravnosti se přičící.

(Rozh. ze dne 2. září 1926, Zm II 204/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku zemského soudu v Opavě ze dne 22. března 1926, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle §u 81 tr. zák. a přestupky podle §§ů 312, 522 tr. zák., pokud čelila proti odsuzujícímu výroku pro přestupek podle §u 522 tr. zák., zrušil napadený rozsudek v tomto výroku jako zmatečný a věc vrátil zemskému soudu v Opavě, by o ní v rozsahu zrušení po případném doplnění řízení znovu jednal a rozhodl. Jinak zmateční stížnost zavrhl. V otázce, o niž tu jde, uvedl v

d ů v o d e c h:

Proti odsouzení pro přestupek §u 522 tr. zák. namítá stěžovatel podle čís. 10 [správně 9 a)] §u 281 tr. ř., že tento odsuzující výrok neobstojí před zákonem, jenž prohlašuje za trestné jen zjištěné, hospodářsky a mravně zhoubné hry hazardní o nepřiměřeně vysoké částky. Zmateční stížnosti dlužno přisvědčiti. Stížnost však přehlíží, že pod trestní sankci §u 522 tr. zák. spadá nejen hraní všelikých her h a z a r d n í c h, nýbrž také všelikých her, které zvláštními předpisy z e j m é n a j s o u z a p o v ě z e n y i když nejsou výslovně hrami hazardními. K těmto zapovězeným hrám náleží podle dekretu dvorské kanceláře ze dne 16. října 1840, vydaného na základě nejvyššího rozhodnutí ze dne 12. října 1840 a pojatého do sbírky zákonů soudních také hra »jedenadvacet« (vingt-un), kterou hrál podle zjištění rozsudku obžalovaný. Naproti tomu má zmateční stížnost pravdu, tvrdíc, že trestné jsou podle §u 522 tr. zák. hry (hazardní i zejména zakázané) jen za předpokladů §u 500 tr. zák., t. j. tenkrát, nešlo-li podle okolností případu o pouhou n e v i n n o u z á b a v u, nýbrž, bylo-li hráno ze zjištěnosti nebo, měla-li hra ráz h o-

s p o d á ř s k y z h o u b n ý nebo jinak mravnosti se přičítí. V té příčině hájil se obžalovaný tím, že spoluhráči, jimž původně dělal civína (kibice), mu dali jeden list (kartu), že však na kartu nevsadil a, když na něm chtěli peníze, peněz nedal a šel pryč. Obžalovaný Alois Sch. uvedl, že hráli o 20 h a nebylo velkých obrátů. Totéž tvrdil obžalovaný B., který prohrál pouze 80 h. Vasil O. hrál s nimi jednou kolem (jednu túru), prohrál 6 Kč 50 h a nezaplatil, pročež ho nenechali dále hrát. Zmateční stížnost obžalovaného O-a vytyká, že obžalovaný hrál toliko pro kratochvíli a nikoli o peníze, poněvadž nevsadil a prohry nezaplatil. V napadeném rozsudku nejsou však zjištěny podstatné pojmové znaky skutkové povahy přestupku podle §u 522 tr. zák., zejména, zda obžalovaný O. jednal, hraje v karty, ze ziskuchtivosti a zda hrál vzhledem k svým majetkovým poměrům o peníze nepřiměřeně vysoké, zda byla hra pro něho hospodářsky zhoubnou a zda mohla v ohledu mravním vzbuditi nebo snad vzbudila ošklivost a veřejné pohoršení, jak toho vyžaduje § 500 tr. zák. Bylo tudíž oprávněné zmateční stížnosti obžalovaného v tomto směru vyhověti a odsuzující výrok ohledně přestupku podle §u 522 tr. zák. a důsledkem toho i výrok o trestu a výroky s tím související jako zmatečné zrušiti. Ve věci samé nebylo lze rozhodnouti ihned, ježto nejsou ve zrušené části rozsudku a jeho důvodech ohledně přestupku podle §u 522 tr. zák. zjištěny veškeré skutečnosti, které při správném použití zákona měly býti základem nálezu. Proto bylo věc vrátiti soudu první stolice, by o ní v rozsahu zrušení znova jednal a rozhodl (§ 288 čís. 3 tr. ř.).

Čís. 2465.

Vyhrůžka (§ 98 b) tr. zák.) exekučním prodejem majetku dlužníků, nekoupí-li od pachatele různé věci.

Povšechně nepříznivým stavem jmění dlužníkovy se účinností vyhrůžky věřitelovy, že zavede dražební řízení, nezmenšuje, nýbrž zvyšuje. Účinností (zvýšené) pozbyla by taková vyhrůžka stavem majetku osoby, již hrozeno, jen tehdy, kdyby pokládala stav svého jmění za tak zoufalý, že nevěří v možnost ani budoucí záchrany svého majetku.

I při rovnocennosti vzájemných úplat může vynucené konání způsobiti ohrožené osobě nebezpečí nebo škodu majetkového (hmotného) rázu.

(Rozh. ze dne 2. září 1926, Zm II 220/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Novém Jičíně ze dne 27. března 1926, jimž byla obžalovaná sprostěna podle §u 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby pro zločin veřejného násilí podle §u 98 b) tr. zák. a přečin lichvy podle §u 2 čís. 1 cís. nař. ze dne 12. října 1914, čís. 275 ř. zák., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc vrátil soudu první stolice, by ji znova projednal a rozhodl.